ro factis:nullo colore tinctis:ſed totalit̃ albis:
mundis et nitidis.

IIII Utꝝ ſemper liceat ſacerdoti ſuper quolibet alta/
ri cõſecrato celebrare.

Sol. Nõ:nam poſtq̃ epiſcopus ſup aliquo altare ce/
lebrauit:nõ licet illo die alteri ſacerdoti ſup illo
celebrare:niſi de licentia epiſcopi.

Dubiũ V Quantũ debeat eſſe altare portatile: vt ſit aptũ
celebrationi ſuper eo fiende.

Sol. Tantũ eſſe debet:vt poſſit recipere pedem calic̃
et hoſtiã:et q̃ ſacerdos man⁹ ſup ipſum cum ho
ſtia tenendo cõuenient̃ cõſecrare poſſit.

VI Quid ſi ſacerdos aliquod de p̃dictis requiſitũ
omittat:vtꝝ ſcilicꝫ cõſecret celebrãdo.

Sol. Si obſeruet alia ad cõſecrationẽ neceſſaria: cõſe
crat:ſed tamẽ grauit̃ peccat: ſcienter omittẽs.

Capitulũ quartũ de dubijs occurrentib⁹ circa tempus cõgruũ quo celebrari debet: duos habens articulos.

Arti. I. Reſoluens IIII dubia occurrẽtia circa temp⁹ celebran
di cõmune:videlicꝫ diẽ.

I Utꝝ indifferenter in nocte et die liceat alicui miſ
ſam celebrare.

Sol. Non licet regularit̃ niſi in die:hoc enĩ ſacramen
tum ad temp⁹ gratie ptinet:qd̃ per diẽ ſignifica
Joh.9. tur. Unde et ſaluator dixit:Me oportet opari
donec dies eſt.

Dubiũ II Utꝝ ne aliquando liceat in nocte celebrare.

Sol. Solũ in duab⁹ noctibus licet: videlicꝫ in nocte
natiuitat̃ chriſti:⁊ in nocte dñice reſurrectiõis.

III Utꝝ ne liceat qñqꝫ añ iniciũ diei celebrare.

Sol. In tribus caſib⁹ licet. Prim⁹:ſi neceſſitas po/
ſtulet:vt ſi cõtingat aliquẽ infirmari ad mortem
et nõ habeat̃ hoſtia cõſecrata: poteſt ſacerdos
celebrare ⁊ cõſecrare. Scd̃s caſus: ſi epiſcop⁹

ſit in itineratione: tunc poteſt ante diẽ celebrare vel facere celebrari corã ſe. Terti⁹ caſus: ſi q̃s habeat diſpenſitionẽ ab epiſcopo vel ſupiore: vt poſſit celebrare añ diẽ: alias nõ eſt tutũ: niſi aliq̃ rationabilis ⁊ vrgens neceſſitas ſuperuenerit.

biũ IIII Quid ſi quis celebret credens diẽ incepiſſe: ⁊ tñ nondum inceperit.

Sol. Quia quod par diſtat nihil diſtare videt: talis excuſat: p̃cipue ſi deuotio hoc expoſcerit.

i. II Reſoluens III dubia q̃ ſe offerũt circa temp⁹ celebrandi ꝓpriũ: ſcilicꝫ horã.

I Qua hora diei liceat miſſam celebrare.

Sol. Miſſe ſolẽnes ſiue publice ſm canones trib⁹ horis celebrari debẽt: videlicet hora tertia ĩ dieb⁹ feſtiuis: hora ſexta in ꝓfeſtis diebus: ⁊ hora nona in dieb⁹ ieiunioꝝ. In hoc tamẽ obſeruãda videt deberi cõſuetudo regionis vel religiõis.

biũ Priuate vero miſſe celebrari poſſunt a principio diei vſqꝫ ad horã nonã: hoc eſt vſqꝫ ad meridiẽ.

II A quo tempore ſumendũ ſit p̃ncipiũ diei.

Sol. Principiũ diei nõ eſt accipiendũ ab aſcenſu ſolis ſuper noſtꝝ orizontẽ: ſed ab illa hora qua radij ſolares incipiũt illuminare noſtrũ hemiſperium: qđ dicit p̃ncipiũ aurore: et incipit vna hora et quinta pte hore: ante corporalẽ ſolis ortum.

III Quid ſi q̃s celebrãdo nõ obſeruet temp⁹ debitũ.

Sol. Si obſeruet alia ad cõſecrationẽ neceſſaria: cõſecrat. Sed tamẽ ſi ex cõtemptu vel ſciẽter tempus debitũ nõ obſeruet: mortalit peccat: faciẽs cõtra cõſtitutionẽ ⁊ cõſuetudinẽ generalẽ eccleſie romane.

Capitulũ quintum: de dubijs que incidũt circa materialia exteriora que ad ornatum vel cõgruentiã celebratiõis requirunt tres articulos cõprehendit.